

РЕШЕНИЕ

№ 1567

гр. Варна , 26.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ в публично заседание на трети ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева

Членове: Златина И. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

Секретар: Нина И. Иванова

като разгледа докладваното от Деспина Г. Георгиева Въззивно гражданско дело № 20203100502008 по описа за 2020 година

Производството е въззивно, образувано по жалбата на **ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ** на МВР-София вх.№ 41572/29.06.2020г срещу решението на РС-XXXс-в № 2085/2.06.2020г по гр.д.№ 16215/2019г, с което е осъдена Дирекцията **ДА АПЛАТИ** на Р. Н. М. ЕГН ***** сумата **1613,65лв**-допълнително възнаграждение за оложен извънреден (нощен) труд от **229,94часа** за периода от **11.10.2016г. до 30.09.2019г.**, олучен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1,143, ведно ъс законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 9.10.2019г до кончателното изплащане на задължението, както и сумата от **214,45лв**-мораторна лихва за ериода от 11.10.2016г до 09.10.2019г върху сумата главницата от 1613,65лв, на осн.чл.178 т.1 т.3 вр.чл.187 ал.5 т.2 ЗМВР и чл.86 от ЗЗД; и сумата от **400лв**-сторени ъдебно–деловодни разноски, на осн.чл.78 ал.1 ГПК; както и сумата от **364,55лв** в полза на ъджета на съдебната власт по сметка на ВРС, от които 250лв за изготвяне на ССЧЕ и ърж.такса, възлизаща на 114,55лв, на осн.чл.78, ал.6 ГПК.

Счита решението за незаконосъобразно по изложените подробни доводи в жалбата и това моли за неговата отмяна, като вместо това бъде постановено друго, с което да бъде гхвърлен предявеният иск.

Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл.263 ал.1 ГПК е постъпил **писмен отговор от Р. Н. М. вх.№ 1913/31.07.2020г.**, в който оспорва въззивната жалба като неоснователна.

Счита постановеното решение за правилно и законосъобразно и затова моли за еговото потвърждаване.

Претендира присъждане на сторените разноски за въззивното производство, вкл. и платено адв.възнаграждение.

Производството е образувано по **исковата молба на Р. Н. М.** , в която излага, че през процесния период **11.10.2016г. до 30.09.2019** е бил в служебно правоотношение с гветника за заеманата от него длъжност „ст.полицай“ в ГПУ Летище –Варна към РДГП Аерогара–Варна, която е на структурно подчинение на ГД“ГП“при МВР-София. През ериода е работил нощни смени за времето от 22ч до 06ч при сумирано изчисляване на аботното време.

Твърди, че през посочения период е положил общо часове нощен труд, които след реизчисляването им в дневни часове труд води до извънреден такъв и като такъв не му е ил заплатен съобразно ставката за извънреден труд, изчислена на база основното месечно възнаграждение, увеличено с 50%, съгл.чл.187 ал.6 ЗМВР, която възлиза на **1425,62лв.**

Поради изложеното отправя искане за осъждането на ответната страна да му заплати ретендираната главница сумите, както и законната лихва върху нея, считано от датата на одаване на исковата молбадо окончателното изплащане на задължението, както и безщетение за забава начислено, считано от датата на падежа на всяко задължение /първо исло на месеца, следващ този на дължимото плащане/ до завеждането на ИМ.

Претендира и присъждането на сторените по делото разноски.

Ответната страна ГД“ГП“ при МВР-гр.София е депозирала писмен отговор със гановище за неоснователност на предявения иск.

Не оспорва, че през периода ищецът е заемал посочената длъжност в ГПУ Летище – арна към РДГП Аерогара–Варна, която е на структурно подчинение на ГД“ГП“при МВР-офия.

Възразява, че целият положен от ищеца нощен труд, както и извънредния труд са му или заплатени своевременно, на осн.чл.178 ал.1 т.3 ЗМВР, доколкото приложимите за щеца, като държавен служител в МВР, норми са тези по ЗМВР, явяващ специален спрямо ДСл и КТ.

Сочи се, че процесните отношения са регулирани и от Наредба 8121з-76/29.07.2016г и Наредба 8121з-908/2.08.2018г за реда за организацията и разпределянето а работното време, неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното аботно време, режима за дежурство, времето за отдих и почивките на държавните тужители в МВР, които не предвиждат преизчисляване на нощния труд в дневен.

Оспорва се приложимостта на Наредба за структурата и организацията на работната плата, доколкото считат че съгласно чл. 9 ал.2 и ал.3 от същата, се установява, че тя е риложима само за работници и служители по трудово правоотношение, но не и за ържавни служители, какъвто е ищецът. Счита, че за ищеца са приложими само нормите на МВР и съответно специалните разпоредби, съдържащи се в Наредба № 8121з-92/25.05.2015г и Наредба № 8121з-776/ 29.07.2016г.

Сочи, че съгл.чл.178 ал.1 ЗМВР, изчерпателно са изброени възнагражденията, които е изплащат на служителите на МВР и съгл.чл.179 ЗМВР работното време през нощта е с

родължителност от 22.00ч до 06.00ч.

Оспорват се часовете положен нощен труд, както и изчисленията на ищеца за плащане на извънреден труд.

Поради горното моли за отхвърляне на предявената исковата претенция като еоснователна и недоказана и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на сн.чл.78 ал.8 ГПК във връзка с чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така предявените в условията на кумулативно обективно съединяване искове амирал правното си основание в разпоредбата на чл.178 ал.1 т.3 вр.чл.187 ал.5 т.2 МВР и чл.86 ЗЗД.

СЪДЪТ, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани въззивната жалба, възраженията на въззиваемата страна и всички събрани по делото оказателства, приема за установено **от фактическа страна**:

Няма спор между страните, че през процесния период **11.10.2016г. до 30.09.2019** щецът е заемал посочената длъжност „ст.полицай“ в ГПУ Летище –Варна към РДГП ерогара–Варна, която е на структурно подчинение на ГД“ТП“при МВР-София, както и че е аботил на 12-часови смени съобразно месечни графици, установено и от писмените оказателства - кадрова справка, множество платежни бележки за начислени и изплатени асове за положен нощен труд за претендирания период.

Установява се по делото и че е бил възмезден за положените **1608 часа нощен труд** о тарифната ставка за същия – по 0,25лв/час, което се потвърждава и от заключението на щото лице по допусната ССЧЕ, неоспорено от страните и прието от съда като обективно и омпетентно дадено.

Пак според същото посочените часове реално положен нощен труд след риравяването им в часове дневен труд с коефициента 1,143, равняващи се на **1837,94часа** и след отчитане на ползван отпуск за временна неработоспособност и платен годишен ппуск, се получават часове извънреден труд от **229,94 часа** с парична равностойност **613,65лв**, които не са били заплатени на ищеца.

Гореустановената фактическа обстановка обуславя следните **правни изводи**:

Не е спорно между страните, че поради заеманата длъжност ищецът има статут на бржавен служител съгласно ЗМВР.

Основният спорен въпрос между страните е правен - дали нощният труд следва да бде преизчисляван в часове дневен такъв, така както се претендира от ищеца, умножавайки о с коефициент 1,143 и следва ли резултатът от изчислението да се счита за извънреден руд, съответно да се начисли и заплати като такъв.

Брутното месечно възнаграждение на държавните служители на МВР се формира от сновно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения, съгл. чл.176 ЗМВР, като л.178 ал.1 т.3 е предвидено допълнително месечно възнаграждение за извънреден труд. поред нормата на чл.187 ал.9 ЗМВР редът за организацията и разпределянето на работното реме, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън

редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители се определят с Наредба на министъра на вътрешните работи. В периода на исковата претенция е действала Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, обн.ДВ от 26.01.2007г. В чл.9 ал.2 от същата е предвидено при сумирано изчисляване на работното време нощните часове да се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място. За структурата на МВР този коефициент е 1.143, изчислен като съотношение между нормалната продължителност от 8 часа дневен труд и нормалната продължителност от 7 часа нощен труд $/8:7=1,143/$. В чл.140 КТ е дадено легално определение на понятието „нощен труд“. Със заповед № 81213-791/28.10.2014г на Министъра на вътрешните работи е определен редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

Ето защо съдът намира исковата претенция за доказана по основание и следва да бъде уважена до установения размер, на осн..чл.178 ал.1 т.3 вр.чл.187 ал.5 т.2 ЗМВР.

Следва да бъде уважена и акцесорната претенция за обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва от датата на депозиране на ИМ-31.10.-2019г до окончателното изплащане на задължението.

По разноските

На осн.чл.83 ал.1 т.1 ГПК ищецът е освободен от заплащане на държ.такса. Предвид основателността на исковете, ответната страна дължи заплащане на разноските, сторени от ищеца, на осн.чл.78 ал.6 ГПК, и в полза на ищцовата страна – сторените разноски за адвокатско възнаграждение, на осн.чл.78 ал.1 ГПК.

За въззивното производство, на осн.чл.78 ал.3 ГПК, в полза на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени разноски предвид своевременно отправеното искане и представените доказателства за сключен на 29.10.2020г договор /л.л.24, 25, 26/, обективизиращ разписка за реалното заплащане на уговореното възнаграждение от 4480лв с включено ДДС, от които 400лв адв.възнаграждение и 80лв ДДС. Приложимите материално правни норми към него момент са тези на Наредба № 1/2004 в редакцията от 31.07.2020, обнар. ДВ в.р.68/31.07.2020. Съгласно чл.7 ал.1 вр.ал.2 т.2 от същата установеният минимален размер е 43лв съобразно посочената цена на иска, върху които се дължи ДДС в размер на 68,60лв или общо 411,60лв

В конкретния случай, възражението за прекомерност е било заявено своевременно, ще с въззивната жалба. Затова следва да бъде уважено като основателно и посочената сума да бъде редуцирана от 480лв на **411,60лв.**

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решението на ВРС-XXXс-в № 2085/2.06.2020г по гр.д.№ 6215/2019г , с което е осъдена ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ “ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ” на ИВР-София да заплати на Р. Н. М. ЕГН ***** сумата **1613,65лв**-допълнително възнаграждение за положен извънреден (нощен) труд от **229,94часа** за периода от **1.10.2016г. до 30.09.2019г**, получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1,143, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исквата олба – 9.10.2019г до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от **14,45лв**-мораторна лихва за периода от 11.10.2016г до 09.10.2019г върху сумата главницата г 1613,65лв, на осн.чл.178 ал.1 т.3 вр.чл.187 ал.5 т.2 ЗМВР и чл.86 от ЗЗД; и сумата от **00лв**-сторени съдебно–деловодни разноси, на осн.чл.78 ал.1 ГПК; както и сумата от **64,55лв** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ВРС, от които 250лв за зготвяне на ССЧЕ и държ.такса, възлизаща на 114,55лв, на осн.чл.78, ал.6 ГПК.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ “ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ” на МВР-София да заплати на Р. Н. М. ЕГН ***** сумата от **411,60лв** /четиристотин и единадесет лева и 0ст/ - разноси за въззивното производство, на осн.чл.78 ал.3 ГПК, след уважено възражение за прекомерност.

Решението не подлежи на обжалване по арг. Чл.280 ал.3 т.3 ГПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

/О.М./

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на докладчика по делото съдия Деспина Георгиева

За да бъде уважен иск за заплащане на неизплатено трудово възнаграждение на служител за положен от него извънреден труд, следва да бъде установено, че ищецът е бил а служба за посочения период и че **действително е положил труд, който се счита за звънреден** и че същият не му е бил заплатен.

По първата предпоставка няма спор и от доказателствата по делото се установи, че рез процесния период ищецът е бил в служебно правоотношение, заемайки посочената пълност, като е работил на 12/24-часови смени.

Твърденията на ищеца са, че при даване на 12/24-часови смени фактически е полагал руд над нормативно установената продължителност на служебното време, който не бил мпенсиран. Затова **спорният въпрос е правен**. Същият се концентрира върху това околко положените от ищеца часове нощен труд надвишават нормативно определените акива, поради което следва да бъдат преизчислени в часове дневен такъв чрез умножаване с ефициент 1,143, т.е. следва ли резултатът от изчислението да се счита за извънреден труд, есп. да се начисли и заплати като такъв с допълнително възнаграждение, на осн.чл.178 ал.1 3 ЗМВР.

Затова в тежест на ищеца е установяването на положения труд извън нормативно пределеното служебно време, а за ответната страна - че ищецът е бил компенсиран с ължимата почивка, респ.с допълнително възнаграждение.

За процесния период са приложими нормите на **ЗМВР** /обн.ДВ бр.53/27.06.2014г, осл. изм. бр.26/ 28.03.2017/.

Действащият ЗМВР в чл.142 ал.1 урежда две категории служители в МВР–държавни ьужители, чийто статут се урежда със ЗМВР, и лица, работещи по трудово равоотношение, чийто статут се урежда от КТ и ЗМВР. В рамките на действащия закон за ве години статусът на служителите в МВР е бил променян два пъти:

§36 от ЗИД ЗМВР (обн.ДВ бр.14/20.02.2015/ разпоредбата на чл.142 ал.1 ЗМВР е изменена са обособени вече три категории служители:

1 държавни служители–полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на аселението;

2 държавни служители и

3 лица, работещи по трудово правоотношение.

ъгл. **§86** от същия изменителен закон, разпоредбите на действащото законодателство за ържавните служители по чл.142 ал.1 т.1 ЗМВР се прилагат за държавните служители в ВР, заемащи длъжности за държавни служители по чл.142 ал.1 т.2 ЗМВР, чиито служебни равоотношения не са прекратени към 1 април 2015г.

езависимо от извеждането в две отделни категории полицейските органи и органите по ожарна безопасност и защита на населението от една страна, и държавните служители от руга, Законодателят продължава да придава на държавните служители по чл.142 ал.1 т 2 МВР статута, с който се ползват държавните служители по ЗМВР.

Въз основа на горното следва, че ищецът попада в категорията субекти по ьужебно правоотношение, за които са приложими изключително нормите на ЗМВР.

Нормата на чл.187 ал.1 ЗМВР визира, че нормалната продължителност на работното

реме на държавните служители в МВР е 8-часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица. В ал.3 /в редакцията от 14.10.2016/ е посочено, че „работното време на държавните служители се изчислява в работни дни - подневно, а за работещите на 8-, 12- или 4-часови смени - сумирано за тримесечен период. Определянето на 24-часова смяна е по заключение. Поради спецификата на дейността в Медицинския институт на МВР може да се определя и 6-часова смяна *При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период*“. От това следва, че трудът с 8-часова продължителност, полаган от работещите на смени държавни служители, в интервала от 22.00 до 6.00 часа, се явява нощен.

Нормата на чл.187 ЗМВР е специална спрямо общите правила, установени с КТ, а хипотезата на ал.3 в редакцията ѝ от 2016г - и по-нова, което изключва прилагането на по-общия общ закон, а още повече на по-ниски по ранг нормативни разпоредби, съдържащи се в наредби, правилници и пр. Казано с други думи, специалният закон въвежда еднаква продължителност на работното време на служителите в МВР през деня и през нощта – по 8 часа в сравнение с работното време за работниците и служителите по трудови правоотношения, установени по КТ. В последния, съгл.чл.140 ал.1, е предвидено, че нормалната продължителност на седмичното работно време при 5-дневна работна седмица, през нощта е 35 часа. Това различие се обуславя от функциите, вменени с чл.2 ал.1 ЗМВР на служителите от МВР-за защита на правата и свободите на гражданите, противодействието на престъпността, защита на националната сигурност, опазването на общественият ред и пожарна безопасност и защита на населението, напълно кореспондираща с нормата по чл.105 ал.2 от Конституцията, овластяваща изпълнителната власт да осигурява обществения ред и националната сигурност на гражданите и Държавата.

На следващо място. Необходимо е да се прави **разграничение между нощен и извънреден труд.**

Както се посочи по-горе, **нощен** е трудът, полаган през нощта между 22.00 и 6.00ч.

Извънреден е трудът, **реално положен** от служителя по разпореждане или без такова, но със знанието и без противопоставянето на работодателя и който труд попада **вън установеното за служителя работно време по график.** Нормата на чл.187 ал.7 /в редакцията ѝ от 2015г/ лимитира извънредния труд, който не може да надвишава 70 часа на тримесечен период и 280 часа годишно, а разпоредбите на ал.5 и ал.6 указват как следва да бъде възмезден положението от служителя извънреден труд. Или, **законодателят е направил ясно разграничение между извънреден и нощен труд.**

Правото на изплащане на допълнително възнаграждение за **нощен труд** е регламентирано в чл.179 ал.1 ЗМВР. В ал.2 на същия член е посочено, че размерът на допълнителните възнаграждения за нощен труд се определя със Заповед на Министъра на вътрешните работи, докато размерът на допълнителните възнаграждения за **извънреден труд** е определено още в самия Закон - за служителите, работещи на смени, се компенсира с възнаграждение за извънреден труд в размер на 50% увеличение върху основното месечно възнаграждение /чл.187 ал.6 ЗМВР/. Следователно, допълнителните възнаграждения за двата

и да труд се изплащат по различен ред и размерът им е регламентиран в различни нормативни актове.

В нормата на чл.187 ал.9 ЗМВР изрично е предвидена делегация на М-ра на вътрешните работи да определи реда за разпределянето на работното време, за неговото отчитане и за компенсирането на работата на държавните служители извън установеното редовно работно време /така в Решение № 55/7.04.2015г по гр.д.№ 5169/2014г на ВКС-III О/.

На осн.чл.187 ал.9 ЗМВР са приети **Наредба № 8121з-592/25.05.2015г** за реда за организацията и разпределянето на работното време, режима на дежурство, време за отдых и почивките на държавните служители в МВР, отм. с Решение № 8585/11.07.2016г на ВАС по адм.д. № 5450/2016г /обн.ДВ 59/29.07.2016г/, и **Наредба № 8121з-776/29.07.2016г** за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители в МВР /обн.ДВ 60/02.08.2016г, в сила от 2.08.2016г/. В чл.3 ал.3 и на двете е указано, че служителите в МВР е възможно да олагат труд през нощта между 22.00ч до 6.00ч, като работните часове не следва да надвишават средно 8-часа за всеки 24-часов период, което съответства на чл.187 ал.3 ЗМВР.

Положеният нощен труд се отчитаностоява в съответствие със **Заповед № 8121з-91/28.10.2014г** на Министъра на вътрешните работи, в която в т.1 е посочено, че за всеки работен нощен час или част от него, на служителите се заплаща допълнително възнаграждение в размер на 0,25лв. В т.5 от същата заповед е посочено, че допълнителните възнаграждения по т.1, 2 и 3 се отчитат в часове и се изплащат след представяне в съответните финансови звена на протокол–приложение № 5 към чл.32 ал.1 и чл.33 от Наредбата № 8121з-407/11.08.2014г.

Или, ако положеният нощен труд е бил в рамките на установеното работно време от 8 часа, то той не се явява извънреден и затова се заплаща като нощен по пределената в Заповедта на Министъра на вътрешните работи тарифна ставка.

В обобщение следва, че липсва нормативна празнота, която да налага субсидиарното приложение на КТ, а още по-малко на подзаконовите нормативни актове, приети въз основа на КТ, и по-конкретно нормата на **чл.9 ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата**, приета с ПМС № 4/17.01.2007 за преобразуването на часовете нощен труд /НСОРЗ/ с коефициент 1,143. **Нормата е неприложима за служебните правоотношения по ЗМВР, тъй като според по-новия и специален закон, какъвто се явява ЗМВР, нормалната продължителност на дневното и нощното работно време е еднаква – от по 8 часа.**

В допълнение може да се посочи и това, че коефициентът 1,143 е определен в **Писмо изх.№ 94-НН-198/29.08.2011г на МТСП**, което се явява задължително предписание за всички работодатели по **трудова** правоотношения. Същото е издадено в качеството му на орган, осъществяващ контрола по спазването на трудовото законодателство „когато нормалната продължителност на дневното работно време е 8 часа /чл.136 ал.3 КТ/ и нормалната продължителност на нощното работно време е 7 часа /чл.140 ал.1 КТ/,

отношението е 8ч/7ч, т.е. коефициентът за превръщане на нощните часове в дневни е равен на 1,143. Целта на този коефициент е да определи така възнаграждението на работника или служителя, че когато той работи 7 часа през нощта, да получава трудово възнаграждение като за 8 часа. Следователно, превръщането на нощните часове в дневни, съгласно НСОПЗ, е установено с цел увеличаване заплащането на нощния труд /за да не бъде ошетен работникът, работил през нощта и да получи по-малко ТВ от този, който е работил през деня/, а не е с цел заплащане на извънреден труд по смисъла на чл.143 ал.1 КТ. Да се мисли противното /като се преизчисляват часовете нощен труд с коефициент 1,143 и получените допълнителни часове да се заплащат като извънреден труд/ би довело до оставяне в по-неблагоприятно положение работещите по трудови правоотношения спрямо служителите по служебни правоотношения, регламентирани от ЗМВР, които два вида правоотношения са установени в закона, както се посочи по-горе.

По отношение на конкретния случай следва да се приеме, че ищецът през процесния период е работил на 12/24-часови смени по утвърдени графици за дежурства. Отработеното време се отчита в часове, което се сравнява с нормата за съответния месец, получена при умножаването на броя на работните дни за месеца по 8. Когато отработените часове не ревишават месечната норма, на ищеца се заплаща само допълнително възнаграждение за ощен труд в размер на 0,25лв за всеки час нощен труд. Само в случай, че е отработил в повече от нормата, тогава часовете в повече следва да бъдат компенсирани с възнаграждение за извънреден труд.

По делото се установи, че **на ищеца са били заплатени всичките часове нощен труд, остойностени по съответната тарифна ставка. Не се установява да е положил реално асове труд над установената норма за процесния период, което да дава основание ищите да бъдат възмездени като извънреден труд.**

Следва да се посочи и това, че още в обстоятелствената част на исковата си молба ищецът не твърди да е полагал извънреден труд над установения в ЗМВР норматив, а ретендира само преизчисляване на положения от него нощен труд, попадащ в рамките на 12/24-часовите му дежурства по график.

Изложеното дотук налага **извода за неоснователност** претенцията на ищеца, **тъй като не се установи да е работил реално извън установеното за него работно време по график**, т.е. да е полагал труд над установения норматив, който извънреден труд също е имитиран, съгл.чл.189 ал.7 ЗМВР, и не би могъл да надвишава 70 часа за тримесечен период и 280 часа годишно.

Поради изложеното претенцията се явява неоснователна.

Съдия-докладчик:.....

Д.Георгиева

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____